

OBLEŚNY (11) *ai*

obleśny (11), [**obleśzny**].

-ł- (6) -ś- (5).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

sg m G oblesn(e)go (1). ◇ f N oblesna (1). ◇ n A oblesn(e) (1). ◇ pl N m pers oblesni (1). subst oblesn(e) (1). ◇ G oblesnych (2). ◇ I f oblesn(e)mi (2). n oblesn(e)mi (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Obłudny, zwodniczy (11) : RejKup q5v; iż lie może [stan męzczyński] przełtrzegąc połstaw á oblesnych łprawek chytrych á omylnych białyeh głow/ wiedząc k czemu to przywiodło iuż wiele zacnych ludzi RejPos 322v; v oblesnego człowieká y łłowá y łkuthek trzeba rozmyłlnie vważác/ á nie łkwápiác fie nigdy ná rzecz płoną aż iey pierwey dołwiadczyłz RejZwierc 146v.

Wyrażenia: »obleśna (na)mowa« [szyk 2:1] (3): Oblesna mowá zwodniká zdrałliwego/ ktory w oczy cudnie mowi á w tył ináčzey. LubPs O6v marg; RejAp 141, 141v.

[»obleśzny skaziciel«: Tych włzytkich [*pochlebników*] iáko złych do włzytkiego złego miłtrzew/ [...] iáko tych/ ktorzy łá chytremi y oblesznymi łkázicielmi/ y práwie bálwochwálcámi młodych y nieumiejętnych paniát/ Chrześcijańscy Krolowie máią łię pilnie łtrzedz/ y onemi łię hydźić. *WerReguła* 105 (*Linde*).]

»obleśne słowa, słowka« [szyk 2:2] (2:2): Niepomozecz ta wymowka Ani twę oblesinę łłowka Ktoremi tu pochlebujes Zwałcza yż fie winnem czujes RejKup dd3v; [grammatyka] tylko łzczebiotác á łłowek oblesnych wykręcác vczy RejZwierc 13v, 49v, 83.

Szeregi: »chytry a oblesny« (1): [apokaliptyczna bestyja] krole zwiodłá namowámi chytremi á oblesnemi łwemi RejAp 141; [WerReguła 105].

»obleśny a omylny« (1): [Panie] ty podnies vpádlá dułłę moię według obietnic łwoich/ á oddal odemnie oblesinę á omylne życie ná łwiecie/ ále by zówždy było według łwięthey náuki twoiey. RejPs 177.

Synonim: obłudny.

Cf [OBLEŚCIWY]